

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**ΟΜΑΔΑ Α'****ΘΕΜΑ Α1**

A.1.1. “Την εξωτερική πολιτική χειριζόταν ο ίδιος ο Καποδίστριας ... για εγγύηση της ανεξαρτησίας του νέου κράτους και για οικονομική ενίσχυσή του”, Α' τεύχος, σσ. 141-142.

A.1.2. “Η μικρασιατική καταστροφή δημιούργησε έκρυθμη κατάσταση στην Ελλάδα ... με βασικό όρο την αναχώρηση των ελληνικών στρατευμάτων από την Ανατ. Θράκη.”,
Β' τεύχος, σσ. 111- 117)

ΘΕΜΑ Α2**A.2.1.**

α. *Η Παλινόρθωση*: “Όταν νικήθηκε οριστικά ο Ναπολέοντας ... Έγινε η Παλινόρθωση”,
Α' τεύχος, σσ. 116

β. *Η Μεγάλη Ιδέα*: “Οι πολίτες του ελεύθερου κράτους ... στον χώρο που παραδοσιακά τους ανήκε (Αιγαίο, Στενά, Εύξεινος).”, Α' τεύχος, σ. 250

γ. *Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ*: “Ο Ο.Η.Ε. ιδρύθηκε το 1946 με έδρα τη Νέα Υόρκη. Στην κορυφή του οργανισμού, υπάρχει ένα είδος διευθυντηρίου, το *Συμβούλιο Ασφαλείας*. Σ' αυτό το συμβούλιο οι πέντε μεγάλοι νικητές του πολέμου (Μεγάλη Βρετανία, Ηνωμένες Πολιτείες, Σοβιετική Ένωση, Γαλλία, Κίνα) παίζουν πρωτεύοντα ρόλο, γιατί καμιά απόφαση δεν μπορεί να ληφθεί χωρίς τη συγκατάθεσή τους (δικαίωμα αρνησικυρίας-veto).”, Β' τεύχος, σ.266.

A.2.2.

α. Λάθος **β.** Σωστό **γ.** Σωστό **δ.** Λάθος **ε.** Σωστό

ΟΜΑΔΑ Β'**ΘΕΜΑ Β1**

Στην απάντησή τους οι μαθητές θα μπορούσαν να αξιοποιήσουν το αντίστοιχο κεφάλαιο του σχολικού βιβλίου (σελ 120-123). «Ο ανεπίσημος φορέας της εξωτερικής πολιτικής: Φιλέλληνες».

Αξιοποιώντας τα κείμενα θα έπρεπε να επισημάνουν:

α) Σχετικά με την κοινωνική προέλευση των φιλελλήνων, όπως γράφει ο Mendelssohn Bartholdy στο **α'** κείμενο ο φιλελληνισμός ως κίνημα επέδρασε ενωτικά, όπως μόνο ένα θρησκευτικό κίνημα μπορεί να πετύχει. Έτσι στο κίνημα του φιλελληνισμού βρίσκουμε ανθρώπους κάθε κοινωνικής τάξης, ηλικίας, μορφωτικού επιπέδου, εθνικότητας και ιδεολογίας.

β) Σχετικά με τις αιτίες-πηγές του φιλελληνισμού θα έπρεπε να αξιοποιήσουν το αντίστοιχο χωρίο του σχολικού βιβλίου σελ., 122, «οι πηγές του Φιλελληνισμού υπήρξαν διάφορες ... καταπιέζονταν από αντιδραστικά καθεστώτα».

γ) Στην αποτίμηση του φιλελληνισμού θα έπρεπε να αξιοποιήσουν τα χωρία του σχολικού βιβλίου «και πήρε διάφορες μορφές ... αυτοθυσία», «Μερικοί απ' αυτούς .... για τον Τύπο της εποχής», «Η συμβολή του φιλελληνισμού .... ενίσχυση διπλωματική». Σχολιάζοντας όμως το **β'** κείμενο «ο κίβδηλος φιλελληνισμός», θα έπρεπε να καταδείξουν και τον τυχοδιωκτισμό κάποιων ανθρώπων, οι οποίοι προσπαθούν να εκμεταλλευθούν το κίνημα για προσωπικά τους συμφέροντα και επιδιώξεις.

Σ' αυτό το σημείο θα μπορούσαν να αξιοποιήσουν και το αντίστοιχο χωρίο του σχολικού βιβλίου «Δεν έλειψαν βέβαια και τα περιστατικά .... υπηρεσία θετική στους Έλληνες άμεσα και έμμεσα».

ΘΕΜΑ Β2

α) Οι μαθητές από το σχολικό βιβλίο μπορούσαν να αξιοποιήσουν τις σελ. 96-97, το χωρίο «Η κυβερνητική αλλαγή στην Ελλάδα .... Της αγγλικής πολιτικής στην περιοχή της Εγγύς Ανατολής».

Από το κείμενο του Κ. Ζαβιτσιάνου θα έπρεπε να επισημάνουν ότι:

1. Γαλλία είχε ήδη υπογράψει το Σύμφωνο της Άγκυρας με τον Κεμάλ, αποσπώντας ευνοϊκούς οικονομικούς όρους.
2. Ο Γαλλικός Τύπος υποστήριξε τους Τούρκους.
3. Η γαλλική κοινή γνώμη έδειχνε ανεξήγητα φιλοτουρκική.
4. Η Αγγλία συνέδεε το ζήτημα της Μ. Ασίας με τον αναβρασμό των Ινδιών και επομένως ζητούσε μία ταχεία συνομολόγηση ειρήνης στην περιοχή.
5. Η Αγγλική Κυβέρνηση είχε την πλήρη εμπιστοσύνη της Ελληνικής Κυβέρνησης και πολύ εύκολα θα μπορούσε να πετύχει το στόχο της, αρκεί να περιόριζε τις ελληνικές απαιτήσεις.

β) 1. Οι μαθητές αξιοποιώντας το απόσπασμα του Δημ. Φωτιάδη θα έπρεπε να επισημάνουν ότι: Δεν υπήρχε συνοχή στο στράτευμα των Ελλήνων και καθώς το μέτωπο διασπάστηκε η αποχώρηση του στρατού δεν ήταν οργανωμένη.

1. Δεν υπήρχε επικοινωνία μεταξύ του Α' σώματος στρατού της Στρατιάς, αλλά και του Β' σώματος, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει σωστή συνεννόηση μεταξύ τους.
2. Ο στρατηγός Χατζανέστης βρισκόταν αρκετά μακριά από το πολεμικό πεδίο, ενώ ο αντίπαλός του Κεμάλ ήταν παρών και διεύθυνε τη μάχη, έχοντας οπτική εικόνα.

Αξιοποιώντας τις ιστορικές τους γνώσεις οι μαθητές θα μπορούσαν επίσης να κάνουν λόγο για:

1. Τη μεγάλη απόσταση του Ελληνικού στρατού από τα κέντρα εφοδιασμού του.
2. Την έλλειψη αναγκαίου εξοπλισμού.
3. Την επιπόλαια απόφαση των στρατιωτικών ηγετών να διατάξουν προέλαση στην αχανή Τουρκία, χωρίς πρώτα να φροντίσουν για ένα τακτικό σχέδιο αποχώρησης σε περίπτωση ήττας.